

فرهنگی نمی‌تواند راساً آن‌را فعال کند تمام دستگاه‌های دیپلماسی کشور باید در کنار وزارت میراث فرهنگی این ظرفیت را تبدیل به ظرفیت برتر کشور کنند و برای آن برنامه داشته باشند.

باید باور کنیم، مردم جهان ایران را با غنای فرهنگی، تاریخی و تمدنی‌اش می‌شناسند و باید ظرفیت دیپلماسی و ارتباطات مبتنی بر آن را فعال کنیم.

در وزارت میراث فرهنگی برای فعال کردن این ظرفیت‌ها اقدام‌های متعددی شکل گرفته مثل بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت ثبت‌های جهانی که در دوره‌هایی در گذشته متأسفانه عقب ماندگی جدی داشته، ظرفیت ثبت‌ها مشترک با کشورهای منطقه، برگزاری نمایشگاه‌های بین‌المللی، همین نمایشگاه اخیر شکوه ایران باستان در چین که میلیون‌ها نفر بازدیدکننده داشت و حضور مؤثر در مجامع بین‌المللی، اقدام‌های مؤثری در این سال‌ها بوده اما همچنان ظرفیت‌های گسترده و مغفولی برای فعال شدن وجود دارد که راساً توسط وزارت میراث فرهنگی نمی‌تواند محقق شود و باید دستگاه‌های فرهنگی و دیپلماسی کشور هم در کنار وزارت میراث فرهنگی قرار گیرند.

وزارتخانه چگونه از فن‌آوری‌های نوین (مثل دیجیتال سازی، واقعیت افزوده، یا هوش مصنوعی) برای مستندسازی، حفاظت و معرفی میراث فرهنگی به نسل‌های آینده استفاده می‌کند؟

موضوع فن‌آوری‌های نوین برای وزارت میراث فرهنگی امروز دو وجه متقابل دارد.

کرده که گسست جدی بین دانش و فن‌آوری‌های بومی با برنامه‌های توسعه و عمران امروز کشور رخ داده و عملاً بخش زیادی از پروژه‌های عمرانی کشور دارای خطاهای محاسباتی و اجرایی و در کنار آن آسیب‌های محیطی را به همراه آورده است. یکی از اقدام‌های لازم در این زمینه این است که اسناد آمایشی کشور را بر مبنای ظرفیت‌های میراث فرهنگی تدوین کنیم و در اسناد راهبردی و برنامه‌ای، این تجارب تاریخی را ملاک عمل، تصمیم‌گیری و ارزیابی قرار دهیم.

ثبت آثار ایران در فهرست یونسکو چه تأثیری بر جایگاه بین‌المللی ایران داشته است؟ وزارتخانه چه برنامه‌ای برای تقویت دیپلماسی فرهنگی از طریق میراث جهانی دارد؟

امروز دنیا مشحون در پیوندهای جهانی و منطقه‌ای و مشحون از دیپلماسی مبتنی بر فرهنگ و میراث فرهنگی است. ایران به جهت برخورداری از میراث فرهنگی و طبیعی بین ۱۰ کشور اول دنیا قرار دارد و در حوزه میراث ناملموس جهانی در بین ۵ کشور اول دنیا، هیچ حوزه دیگری پارای رقابت در این عرصه را ندارد خصوصاً این که امروز معاندان به دنبال مخدوش کردن چهره واقعی ایران در عرصه جهانی هستند و ایجاد تصور درست و دقیق از ایران در عرصه جهانی از راه میراث فرهنگی آن می‌گذرد. در سطح ملی و در برنامه‌های کلان این ظرفیت به‌صورت جدی و عملیاتی مورد توجه و بهره‌برداری قرار نگرفته است و قطعاً فقط وزارت میراث

ایران با داشتن بالغ بر ۳۴ هزار اثر ثبت شده در فهرست آثار ملی، ۲۸ اثر ثبت شده در فهرست میراث جهانی، شهرهای و روستاهای تاریخی و میراث ناملموسی که عملاً منبع دانشی و تجربی زیست کیفیت مند و پایدار در این سرزمین است. پتانسیل بی‌ظیر برای توسعه پایدار مبتنی بر میراث فرهنگی دارد.

ظرفیت خوانش و بهره‌گیری از دانش و فناوری‌های بومی منطبق با شرایط زیست‌محیطی کشور که منجر به خلق آثار شگفت‌انگیز و پایدار در طی تاریخ شده اگر امروز هم مبنای برنامه‌های توسعه قرار گیرد، مفهوم پایداری را محقق می‌کند و رشد را به دنبال دارد.

لازمست سازمان برنامه و بودجه و تمامی نهاد‌های توسعه و عمران کشور موضوع توجه و بهره‌گیری از دانش و تجارب بومی که در میراث فرهنگی نهفته را در شرح خدمات و برنامه‌ها توسعه محور اصلی قرار دهند مثلاً کشور در قالب برنامه‌های جهش مسکن در حال توسعه ظرفیت و فضای شهرها و ایجاد شهرها و شهرک‌های جدید است مکان‌یابی موضوع علمی است که در پیشینه شهرهای تاریخی ایران به خوبی انجام می‌شده و امروز باید از این دانش تاریخی در انتخاب مکان شهرها و شهرک‌های جدید استفاده کنیم و در غیر این صورت به پایداری نمی‌رسیم.

گاهی اوقات تصور می‌شود که تکیه بر منابع تاریخی برای توسعه و عمران کشور، سنت‌گرایی است و مانع نوآوری می‌شود. این تصور خطا متأسفانه شرایطی را فراهم

